

LUC APPERMONT, 40 JAAR TV-ICOON

Reeds vier decennia lang genieten we van de aimabele presentatiestijl van Luc Appermont. Als televisie-icoon zet hij zijn gasten in de schijnwerpers, zoals het een perfecte gastheer betaamt. Voor Leuven Actueel wisselt hij – uitzonderlijk – van rol en vertelt vrijuit over zijn boeiende televisiecarrière én zijn band met Leuven.

Tekst en foto: Evelyne Sauvage

Van ‘Binnen en Buiten’ uit de jaren zeventig, over de ‘Pak de Poen-show’, ‘Eurosong’, ‘Waagstuk’, ‘Luc’, ‘Het Mooiste Moment’ tot het huidige ‘Vroeger of Later’. Het is alsof Luc Appermont er altijd geweest is – en er altijd zal zijn. Hij heeft net een hele drukke periode achter de rug. Vooreerst waren er de opnames van het tweede seizoen van de show ‘Vroeger of Later’, dat in het najaar opnieuw uitgezonden zal worden op Eén. Daartussen waren er ook de opnamen van het radio 2-programma ‘De Zoete Inval’. Last, but not least, ligt zijn boek ‘Appermont’ net in de winkel. “Mijn drukste voorjaar ooit”, lacht hij. “Maar nu is er wat tijd om de achterstand in te halen, met lezen onder andere. Ook de draad van mijn sociaal leven moet ik terug oppikken.”

“Maar laten we eerst beginnen bij het begin”, zegt Luc en hij begint zijn verhaal in Antwerpen, waar hij in 1972 afstudeerde aan de kleinkunstafdeling van de Studio Herman Teirlinck. Zijn oorspronkelijk idee was om politieke en sociale wetenschappen te studeren in Leuven, maar de net opgerichte Studio Herman Teirlinck genoot uiteindelijk zijn voorkeur. Maar het studentenleven in Antwerpen beviel hem niet zo, vandaar dat hij – toen al – heel vaak in Leuven vertoefde. “Met mijn Limburgse vrienden spraken we dikwijls af in het café Ambiorix. Of we gingen een spaghetti eten in Den Boule. Ik heb Leuven toen al leren kennen als een heel aangename stad.”

OMROEPER

Toen Luc afgestudeerd was, kon hij beginnen als omroeper bij de toenmalige BRT. Omdat hij het traject Bilzen-Brussel niet dagelijks zag zitten, huurde hij een kamer in Leuven, bij vrienden van zijn ouders. Later verhuisde hij naar een

studio, vervolgens naar een huurhuis in Winksele, om zich uiteindelijk te ‘settelen’ in een eigen woning in de groene rand van Leuven.

Luc geeft grif toe dat hij geen talent heeft voor koken. “Dan moet ik altijd bellen om te vragen hoe lang de boontjes moeten opstaan”, lacht hij. Hij geniet dus van uit eten gaan. “Leuven heeft echt goede restaurants, voor elke gelegenheid en voor elk budget. Ik kom geregeld bij Trente, de Oesterbar, of de Kansel.”

De Muntstraat roept bij hem fijne herinneringen op, zoals zijn vroegere bezoeken aan een van de Italiaanse restaurants daar. “Italianen, die hebben echt iets met showbizz. Elke keer als ik daar binnenkwam, na een tv-optreden, was het of de koning binnenkwam. Maar het hoogtepunt voor hen was toen ik een Italiaanse topzangeres in mijn show had. Na die uitzending ging ik eten en werd er ontvangen als God! Heel gezellig allemaal.” Maar Luc zoekt ook graag enkele restaurants op buiten het stadscentrum, zoals Moemmedel en In de Molen in Bierbeek, of restaurant ‘Vers Namur’ in Blanden.

Van de culinaire geneugten des levens naar de media. Een andere passie van hem, die ook veel gespreksstof oplevert. Kan hij beschouwd worden als de peetvader van de Vlaamse tv-presentatoren, na het overlijden van Tony Corsari? Ook nu siert zijn bescheidenheid hem: “Ere wie ere toekomt, je hebt Tony Corsari, maar ook Jan Theys, Mike Verdrengh... Zeker deze laatste verdient het etiket ‘peetvader’. Niet alleen was Mike verdienstelijk als presentator, hij is ook acteur, CEO, visionair. Naast mij en met mij heb je ook nog vele anderen, zoals Mark Uytterhoeven, Jo De Poorter, Steven Van Herreweghe...” Luc is ook erg blij met de nieuwe generatie, met namen zoals Sam De Bruyn en Tom De Cock.

VROUWEN

De vraag naar het gebrek aan vrouwen in zijn lijstje, verheugt hem en geeft hem de kans de rol van de vrouwen in de media aan te kaarten. “Goed dat je die minderheid van vrouwen in de media ter sprake brengt, want ik voel me eigenlijk feminist! Het is triestig als je vaststelt dat elke vrouw

die de 40 nadert, begint te beven en vreest hoe lang haar houdbaarheidsdatum nog is.” Luc wijst op de hoeveelheid talentvolle jonge dames die weinig of niet meer aan bod komen, zoals Pascale Naessens, Lynn Wesenbeek en Anne De Baetzelier. Hij kan zelf niet zo goed situeren waaraan het ligt, maar wijt het voor een deel aan de perceptie. “Televisie is en blijft een mannenwereld.”

Luc is zelf helemaal gewonnen voor samenwerking met vrouwen. Hij vindt ze vaak meer geëngageerd dan mannen: “Voor hen bestaat tijd niet, ze smijten zich meer. Ik ken mannen die enkel met een vrouwelijke redactieploeg willen werken omdat ze beter presteren.” Zelf heeft hij al jaren een vaste medewerkster. “We vormen een echte tandem en zijn heel complementair.”

Als ik hem vraag naar zijn ‘ingrediënten’ als ideale gastheer, twijfelt hij geen seconde: “Ik heb een dienende functie. Dit wil zeggen dat ik mezelf niet op de voorgrond zal plaatsen. Je gast/spel/programma staat centraal. Het is niet je eigen ego dat telt, je geeft je over aan een programma en je laat dat zo goed mogelijk tot zijn recht komen.”

BOEK

We komen beiden op hetzelfde moment tot de conclusie dat er veel gelijkenissen zijn tussen een journalist en een presentator. Luc vervolgt: “Daarom dacht ik er waarschijnlijk vroeger aan om politieke en sociale wetenschappen te gaan studeren. Het had dan waarschijnlijk anders uitgedraaid, ik was misschien de ietwat ‘ernstigere’ journalistieke weg ingeslagen. Hij vertelt dat hij – tijdens het schrijven aan zijn boek – ontdekt heeft dat het schrijven hem wel ligt. “Verhalen vertellen en deze zo goed mogelijk weergeven, het is wel mijn ding.”

Maar hoe komt een discreet man als Luc Appermont, die zijn privéleven heel goed afschermt, op het idee om een boek te schrijven over zijn persoon? Luc heeft reeds jaren geleden deze boot afgehouden, hij zag er de zin niet van in. Maar dan kwam de uitgeverij Borgerhoff en Lamberigts met een bijzondere invalshoek, met name Luc zijn 40 jarige televisiecarrière.

“Ik zou mijn visie over TV uit de doeken kunnen doen, over vroeger en nu. Er was nu een concrete aanleiding, zonder zou ik het nooit gedaan hebben.” De uitgever liet hem ook vrij in het persoonlijk aandeel. “Maar je moet toch ook eerlijk zijn, als je ‘a’ zegt moet je ook ‘b’ zeggen. Zeker als je over anderen schrijft, kun je toch niet niets over jezelf zeggen. Ik bepaal wel tot hoever ik ga, ik deel al heel veel met mijn publiek.”

Luc citeert de Nederlandse presentatrice Sonja Barend: “Wie naar mijn programma kijkt en luistert, weet wat ik wil delen met mijn publiek.” Luc zegt opgegroeid te zijn met dat principe en leeft er ook naar. Hij is ook erg opgezet met het voorwoord van Steven Van Herreweghe: “Wie dit boek leest krijgt een inleiding tot het ‘Appermont-zijn.’”

Over wonen in het Leuvense, heeft hij niets dan lof. Enig minpuntje: de moderne constructie aan het stationsgebouw. Maar dat belet hem niet om te dwepen met de sociale en ruimdenkende ingesteldheid van de Leuvenaars, de goede ligging voor verplaatsingen met auto en trein, de oase van rust in de Leuvense bossen en het sappige Leuvense dialect. En zo bewijst een Limburger dat hij zich in Leuven helemaal thuis kan voelen.

LUC APPERMONT IN 'T KORT

- Geboren te Bilzen in 1949
- Televisiepresentator bij VTM en Eén
- Heeft net een boek uit over zijn 40-jarige TV-carrière
- Woont sinds lange tijd in het Leuvense
- Ontspant met kwaliteitsvolle Britse detectivereeksen, lezen, fietsen en uit eten gaan